

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาประเทศ การศึกษาจะช่วยสร้างคนให้เป็นพลเมืองดี มีวินัย มีคุณธรรม อีกทั้งจะช่วยสร้างกำลังคนให้มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับงานสาขาต่าง ๆ ประเทศจะเจริญก้าวหน้าเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นผลผลิตจากการศึกษา เป็นประการสำคัญ ดังนั้นประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่คงตระหนักเป็นอย่างยิ่ง

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีความสำคัญต่อคุณภาพของประชากรและกำลังคนในการพัฒนาประเทศในอนาคต การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะเตรียมผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ซึ่งสามารถสร้างงานให้กับตนเอง หรือออกไปประกอบอาชีพได้ ในขณะที่ตัวกันจะเตรียมผู้เรียนเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นแรงงานระดับสูงต่อไป รัฐเองก็มองเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาในระดับนี้ และได้ให้การสนับสนุนโดยขยายการรับจำนวนนักเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ให้สามารถสนองความต้องการได้เพียงพอและทั่วถึง อีกทั้งพยายามเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษา ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) กล่าวไว้ ดังนี้

1. เพื่อขยายการมัธยมศึกษาให้เยาวชนได้รับการศึกษาในระดับนี้มากขึ้น โดยเน้นให้มีการกระจายโอกาสในการเข้ารับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาไปยังพื้นที่ที่ยังขาดโอกาสเป็นพิเศษ เพื่อลดความแตกต่างในเรื่องโอกาสทางการศึกษา ระหว่างพื้นที่และระหว่างเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกัน

2. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางการศึกษา โดยการปรับปรุงมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนให้สูงขึ้น และหัดให้เข้มงวด

3. เพื่อให้การจัดการมัธยมศึกษาส่งเสริมการประกอบอาชีพ

อาจกล่าวได้ว่าวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 นี้ มุ่งที่จะส่งเสริมคุณภาพควบคู่กับปริมาณ ในการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่จะให้มีคุณภาพควบคู่กับปริมาณ ดังนั้น สิ่งที่จะต้องพิจารณาคือ การบริหารการศึกษาในสถานศึกษา ดังที่ สุกใจ เหล่าสุนทร (2505 : 10) กล่าวไว้ว่า "คุณภาพของประชากร กำลังคนของประเทศจะเจริญก้าวหน้า หรือทรุดต่ำลงเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา และเมื่อกล่าวถึงคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาว่าจะเจริญหรือทรุดต่ำลงนั้น ต้องพิจารณาที่การบริหารการศึกษาในโรงเรียนเหล่านั้น"

ในการบริหารการศึกษาในโรงเรียน งานหลักคืองานด้านวิชาการ เพราะหน้าที่ที่สำคัญของโรงเรียนคือ การให้การศึกษแก่นักเรียน ดังที่ วิทยุไธย สาร (2519 : 232) กล่าวไว้ว่า "ผู้บริหารการศึกษาทุกคนควรจะมีทัศนคติเป็นผู้นำในด้านการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือสถานศึกษาทุกแห่งคือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านการ" ซึ่งสอดคล้องกับทอมัส หันนาคินท์ (2521 : 225) ที่กล่าวว่า "งานหลักในการบริหารโรงเรียนน่าจะเป็นงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน หรืองานวิชาการนั่นเอง"

ในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้งานวิชาการของโรงเรียนมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะหัวหน้าหมวดวิชาเป็นผู้นำด้านวิชาการในแต่ละหมวดวิชา โดยทำงานร่วมกับครู เป็นผู้กระตุ้นเตือน ให้ความแนะนำ และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันด้วยความราบรื่น ดังนั้น หัวหน้าหมวดวิชาจึงควรมีความรู้ความสามารถทั้งในสาขาวิชา และการบริหารงานควบคู่กัน ดังที่ เนกเลย์ (Neagley, 1964 : 107) ให้ความเห็นไว้ว่า หัวหน้าหมวดวิชาเป็นตำแหน่งที่ได้รับความเชื่อถือและเป็นตำแหน่งที่สำคัญ เพราะจะเป็นผู้สร้างบรรยากาศของโรงเรียนให้ก้าวหน้า หัวหน้าหมวดวิชาควรมีความสามารถหลายด้าน และเป็นบุคคลที่รับผิดชอบใ้ทุกด้าน ข้อสำคัญต้องเข้าใจและเห็นคุณค่าของงานของตนอย่างแท้จริง มีการประเมินผลงานของตนเอง และของครูผู้ร่วมงานอยู่เสมอ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติงาน ไ้ทุกแห่งที่ ผู้ที่จะเป็นหัวหน้าหมวดวิชาใดก็จะต้องเป็นผู้ทรงวิสัยพหุพอควร มีความรู้รอบตัวกว้างขวาง มีความรู้ในวิชาการที่ตนรับผิดชอบอย่างดี มีความสามารถและประสบการณ์ในการสอนแทนพอควร มีมนุษยสัมพันธ์ รับผิดชอบต่อความผิดเห็นของผู้อื่น และเปิดโอกาสให้ครูได้ใช้เทคนิควิธีการปฏิบัติงานใดต่าง ๆ กัน อันจะทำให้หน้าที่การให้การศึกษามีประสิทธิภาพ และประสพผลดีตามความมุ่งหวัง

หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ เป็นหมวดวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ควรได้รับการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพยิ่งขึ้น ภาษาต่างประเทศนับวันจะทวีความสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะในยุค ของความก้าวหน้าทางการศึกษา เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะต้องใช้ภาษาเป็นสื่อ กลางในการติดต่อไปสู่โลกกว้าง และสู่วิทยาการที่กว้างขวางยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นที่ยอมรับว่าผู้ที่ มีความรู้หลายภาษาจะมีโอกาสที่ดีกว่าในความก้าวหน้า ในองค์กรศึกษาได้เห็นความสำคัญและ ความจำเป็นเหล่านี้ จึงจะเห็นได้ว่ามีภาษาต่างประเทศกำหนดไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เปิดโอกาสให้ โรงเรียนสามารถเปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศได้กว้างขวางกว่าเดิม กล่าวคือ ในระดับมัธยม ศึกษาตอนต้นสามารถเปิดสอนได้ 4 ภาษาคือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น และ ภาษาอาหรับ และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถเปิดสอนได้ 6 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอาหรับ และภาษาบาลี ทั้งนี้ผู้เรียนในแต่ละแผนการเรียนจะเลือกเรียนได้ตามที่โครงสร้างของหลักสูตรกำหนดไว้ แม้ว่าภาษาต่างประเทศ จะกำหนดไว้ให้เป็นวิชาเลือก แต่ปรากฏว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาทุกคนจะเรียนภาษาต่าง ประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 มุ่งให้ผู้เรียนมีความ สามารถในการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยอย่างคล่องแคล่วถูกต้องเพื่อ ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงจากหลักสูตรเดิมทั้งระบบคือ เปลี่ยนโครงสร้าง เป้าหมาย จุดประสงค์ เนื้อหาของหลักสูตร แบบเรียน และกิจกรรม การเรียนการสอนต่าง ๆ ดังนั้นครูจะต้องศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจชัดเจน และมีความรู้เกี่ยวกับ หลักสูตรเป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามความต้องการของหลักสูตร แต่ผลการวิจัยของ อักษรา ประสิทธิ์ศิลป์ (2531 : 111) พบว่า ครูภาษาอังกฤษระดับมัธยม ศึกษาตอนปลายในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย

ในด้านการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของงานวิชาการ พบว่ามีปัญหาหลายประการ จากผลการวิจัยของ อรรถวาล บูรณารมย์ (2521 : 135) เกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบว่า จำนวนชั่วโมงการสอนของครูมาก

เกินไป ทำให้ครูไม่มีเวลาตรวจการบ้านและเตรียมการสอน อัตรากำลังของครูในหมวดวิชา ไม่เพียงพอจึงต้องให้ครูวิชาอื่นมาสอนแทน ทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ และ นพมาศ รัตนปริศากุล (2523 : 77) ใ้ข้อวิจัยพบว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนคือ โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์ ครูไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมอุปกรณ์และจัดกิจกรรม และจำนวน นักเรียนในแต่ละชั้นมีเป็นจำนวนมาก ส่วนปัญหาในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนนั้นพบว่ามีความยุ่งยาก จากการสำรวจสภาพปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ปีการศึกษา 2526 พบว่า ครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลไม่ เข้าใจระเบียบการวัดและประเมินผล ครูไม่สามารถออกข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ยังคง วัดผลโดยเน้นเนื้อหาในแบบเรียน (กรมวิชาการ 2526 : ภาคผนวก 1-37) และจากการติดตาม ผลและแนะนำการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน ราษฎร์ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อปี พ.ศ. 2523 - 2525 พบว่า ครูเป็นจำนวนมากยัง ขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการประเมินผล ครูยังคงใช้เนื้อหาในหนังสือเรียนเป็นหลักในการ ประเมินผลแทนการประเมินผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ครูจึงไม่ทราบข้อบกพร่องของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการจัดซ่อมเสริมได้ตรงตามประเด็น และครูไม่ได้นำผลการประเมินมาปรับปรุง การสอนของครู (กระทรวงศึกษาธิการ กองการวิจัยทางการศึกษา 2523 - 2525) ปัญหา ด้านวิชาการทั้งที่กล่าวมาข้างต้น นับว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการของหัวหน้า หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน วิชาการในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติการสอนในหมวด วิชาภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 15 ปี พบว่าปัญหาในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศมี หลายประการ เป็นต้นว่า ด้านความรู้และความสนใจของครูในหลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน และวิธีสอน ด้านสื่อการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ มีส่วนสำคัญซึ่งทำให้การ เรียนการสอนไม่สามารถบรรลุจุดหมายของหลักสูตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศในโรงเรียน มัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในกรุงเทพมหานคร ให้ได้ทราบรายละเอียดของปัญหา เพื่อจะได้นำไป ปรับปรุงแก้ไข และหาทางส่งเสริมให้การบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัญหาในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้หาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จะครอบคลุม
ลักษณะงานต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักสูตรและเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร
2. การจัดการเรียนการสอน วิธีสอน และตารางสอน
3. สื่อการเรียนการสอน และการใช้ทรัพยากรของชุมชน
4. การนิเทศงานวิชาการ
5. การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
6. การวางแผนงานวิชาการ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในหมวดวิชา
ภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูง

ปัญหา หมายถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับ
การบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีจำนวน
ห้องเรียนมากกว่า 60 ห้องเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผู้อำนวยการโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ
รองผู้อำนวยการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้รักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าว

ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการหรือ
ผู้รักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าว

หัวหน้าหมวดวิชา หมายถึง ผู้มีตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชา
ภาษาต่างประเทศ

ครู-อาจารย์ หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติการสอนในหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ
ไม่รวมถึงหัวหน้าหมวดวิชา

หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ หมายถึง หมวดวิชาที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ ภาษา
ฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชา
ภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้มีส่วนเกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริมให้งานวิชาการ
ของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. กลุ่มประชากร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 27 คน ผู้ช่วยฝ่าย
วิชาการจำนวน 27 คน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศจำนวน* 39 คน รวมประชากร
ทั้งหมด 93 คน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
จำนวน 27 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาภาษาต่างประเทศ จำนวน 267 คน
จากจำนวนประชากร 869 คน นำมากำหนดสัดส่วนตัวอย่างประชากร โดยใช้ตารางของมอร์แกน

(* หมายถึง หัวหน้าหมวดวิชา มีมากกว่า 27 คน เนื่องจากบางโรงเรียนมีมากกว่า 1 คน)

(Morgan's table) และแบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากรออกเป็น ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และภาษาญี่ปุ่น โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

รวมประชากรและตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 360 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างขึ้น 2 ชุด ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ 1 ชุด
เพื่อสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน และแบบสอบถาม 1 ชุด เพื่อสอบถามผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ
หัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

ส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมีดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบ
รายการ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชา
ภาษาต่างประเทศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบปลายเปิด ส่วนคำถามเกี่ยวกับ
สาเหตุของปัญหา และแนวคิดในการแก้ปัญหาเป็นแบบปลายเปิด

2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชา
ภาษาต่างประเทศ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้าหมวดวิชาจากระเบียบของกรมสามัญศึกษา
และจากที่ทำการศึกษาคำถามต่างๆ แล้ว ศึกษาการบริหารงานวิชาการจากตำรา เอกสาร บทความ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อกำหนด
แนวคิด และหาแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยปัญหาในค่าน
หลักสูตรและเอกสารประกอบการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน วิธีสอน และ
การรายงาน สื่อการเรียนการสอน และการใช้ทรัพยากรของชุมชน การนิเทศงานวิชาการ
การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และการวางแผนงานวิชาการ

2. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์
และแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามฉบับร่าง โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ
รับข้อเสนอแนะนำไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจสอบ
ความถูกต้อง และความสมบูรณ์
5. นำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ และแบบ
สอบถามรวมกับอาจารย์ที่ปรึกษา
6. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ไปยังกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียน
ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษต่างประเทศ โดยส่งพร้อมกับแบบ
สอบถาม

แบบสอบถามเก็บข้อมูลด้วยการส่งและรับคืนด้วยตนเองจำนวนหนึ่ง อีกจำนวนหนึ่ง
ใช้บริการทางไปรษณีย์

การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยส่งแบบสัมภาษณ์ไปล่วงหน้าพร้อมกับแบบสอบถาม หลังจากนั้น
1 - 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยโทรศัพท์ติดต่อขอมายเพื่อขอสัมภาษณ์ผู้อำนวยการโรงเรียน และ
ไปสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยหาค่าร้อยละ ในแต่ละข้อ โดยหาค่าสถิติเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละเป็นรายข้อ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ส่วนแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด และข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหา พร้อมทั้งแนวคิดในการแก้ปัญหา ใช้วิธีการจัดลำดับเนื้อหา หาความถี่และวิเคราะห์เนื้อหา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละเป็นรายข้อ และเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ส่วนแบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีจัดลำดับความถี่ และวิเคราะห์เนื้อหา

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัย นำเสนอเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของประกอบด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้าหมวดวิชา หลักการบริหารงานวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้

ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย